

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบเสียงวรรณยุกต์

การวิเคราะห์หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นเหนือ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นของ ศาสตราจารย์ ดร. วิลเลียม เจ เก็ดนีย์ (William J. Gedney) ดังตารางต่อไปนี้

A	B	C	DS	DL
หู ขา หัว	ไข่ ผ่า เช่า	ข้าว เลื้อ ไข่	หมัด สูง ผัก	ขาด เหวี่ยง หาบ
ปี ตา กิน	ป่า ไก่ แก	ป่า กล้า ต้ม	กบ ดับ เจ็บ	ปอด ปีก ตอก
บิน แดง ดาว	บ่า บ่าว ดำ	บ้า บ้าน อ้า	เบ็ด ดิบ อก	แดด อาบ ดอก
มือ ควาย นา	ฟี่ พ่อ ไร่	น้ำ น้อง ม้า	นก มัด ลัก	มีด ลูก เลือด

ตารางทดสอบเสียงวรรณยุกต์ข้างต้น มีลักษณะดังนี้

อธิบายตามแนวตั้ง

แถว A คือ พยางค์เป็น หรือคำเป็นในภาษาไทยมาตรฐานที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ
 แถว B คือ พยางค์เป็น หรือคำเป็นในภาษาไทยมาตรฐานที่มีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ
 แถว C คือ พยางค์เป็น หรือคำเป็นในภาษาไทยมาตรฐานที่มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ
 แถว DS คือ พยางค์ตาย หรือคำตายสระเสียงสั้นในภาษาไทยมาตรฐาน
 แถว DL คือ พยางค์ตาย หรือคำตายสระเสียงยาวในภาษาไทยมาตรฐาน

อธิบายตามแนวนอน

แถวที่ 1 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ /ph-, th-, kh-, ch-, f-, s-, h-, m-, r-, l-, w-, j- / ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐานอาจแทนเสียงพยัญชนะเหล่านี้ด้วยอักษรสูง < ข จ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห > หรืออักษรต่ำมี ห นำ < หง หล หน หม หย หร หล หว > พยัญชนะแถวที่ 1 นี้มีลักษณะทางสัทศาสตร์ในภาษาไทยดั้งเดิมเป็นเสียงไม่ก้อง มีลม หรือเสียงเสียดแทรก

แถวที่ 2 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ /p-, t-, k-, c- / ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐานอาจแทนเสียงพยัญชนะเหล่านี้ด้วยอักษรกลาง < ป ต ก จ > พยัญชนะแถวที่ 2 นี้มีลักษณะทางสัทศาสตร์ในภาษาไทยดั้งเดิมเป็นเสียงไม่ก้อง ไม่มีลม

แถวที่ 3 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ /b-, d-, ʔ-/ ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐานอาจแทนเสียงพยัญชนะเหล่านี้ด้วยอักษรกลาง < อ บ ด > พยัญชนะแถวที่ 3 นี้มีลักษณะทางสัทศาสตร์ในภาษาไทยดั้งเดิมเป็นเสียงคอดหอยกัก หรือคอดหอยกักร่วม

แถวที่ 4 คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่อไปนี้ /ph-, th-, kh-, ch-, f-, s-, h-, m-, n-, r-, l-, w-, ɲ-, ɲ-, j- / ในการเขียนภาษาไทยมาตรฐานอาจแทนเสียงพยัญชนะเหล่านี้ด้วยอักษรต่ำ < พ ภ ท ฒ ฌ ฑ ค ฌ ฌ ฟ ฌ ฮ ม น ง ล ร ว ย ญ > พยัญชนะแถวที่ 4 นี้มีลักษณะทางสัทศาสตร์ในภาษาไทยดั้งเดิมเป็นเสียงก้อง